

בש"פ 5004/21 - מדינת ישראל נגד עצאם אבו עמרה

בית המשפט העליון

בש"פ 5004/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עצאם אבו עמרה

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ת"פ 53405-10-20 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תאריך הישיבה: כ"ז באב התשפ"א (5.8.2021)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס
בשם המשיב: עו"ד נטלי אוטן

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, החל מיום 26.7.21, או עד מתן פסק דין בת"פ 53405-10-20.

תמצית עובדות כתב האישום

1. ביום 26.10.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום המייחס למשיב עבירות סחיטה באיומים, החזקת סכין, שוד בנסיבות מחמירות, הדחה בחקירה ופגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 428 סיפא, 186, 402(ב)

ו-245(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וסעיפים 2(3) בצירוף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, בהתאמה. כתב האישום המתוקן, המחזיק ארבעה אישומים, מייחס עבירות שונות גם לשני נאשמים נוספים: ג'ואהר אבו בלאל (להלן: ג'ואהר) וחוסאם אבו עמרה (להלן: חוסאם).

2. על פי חלקו הכללי של כתב האישום, ג'ואהר היא ארוסתו של המשיב. חוסאם הוא קרוב משפחתו. ע"א היא חברה של ג'ואהר, וקיימת היכרות ארוכת שנים בינה לבין המשיב (להלן: ע"א). יוער כי ע"א נאשמת בכתב אישום נפרד, והיא עדת תביעה בעניינו של המשיב. לפי כתב האישום, המשיב וג'ואהר, יחד עם ע"א, קשרו קשר לסחוט גברים ולפגוע בפרטיותם. במסגרת זאת, פעלו השלושה כך שג'ואהר, ע"א או שתיהן יקיימו אקט מיני מתוכנן עם גברים שונים. בתיאום שנערך מראש, כאשר ג'ואהר וע"א היו במהלך האקט המיני או לקראתו, נכנס המשיב וצילם בסרטון וידאו את הנוכחים. בחלק מהמקרים דרש המשיב סכום כסף כתנאי למחיקת הסרטון או לאי הפצתו.

על פי עובדות האישום הראשון, המתלונן הראשון, ח"א, הוא גרושה של ע"א (להלן: ח"א). לשניים ילדים משותפים. ע"א התקשרה לח"א וביקשה ממנו להגיע לדירתה על מנת לשוחח עמה על ילדיהם. הוא נענה לבקשה והגיע בשעות הערב לדירה. כעבור זמן מה, שוחחה ע"א עם ג'ואהר ולאחר תיאום בין השניים, הגיעה ג'ואהר לדירה. בשלב מסוים, הציעה ע"א כי שלושתם יחד יקיימו יחסי מין. בשלב זה, הורידה ג'ואהר את בגדיה ונותרה עם תחתונים וחזייה, וח"א נותר ערום לגמרי. אז, כפי שתוכנן מראש, נכנס המשיב כשבידו האחת סכין ובידו השנייה מכשיר סלולארי, וצילם את ח"א, ע"א וג'ואהר. כעבור מספר דקות, עזב המשיב את הדירה כשבידו הסרטון שצילם. לאחר כשלושה ימים, התקשר המשיב לח"א וציין כי יש לקדם ביניהם "סולחה". ח"א, אשר ידע כי בידו של המשיב מצוי הסרטון וחשש מהפצתו, יצר קשר עם קרוב משפחה וביקש ממנו לסייע בפתרון הסכסוך. המשיב דרש 25,000 ש"ח מח"א, בתאונה כוזבת כי בעקבות האירוע נאלץ לגרש את ארוסתו ולפצותה. ח"א שילם את הסכום המבוקש. המשיב לא הסתפק בכך, וכעבור שבוע דרש להעביר אליו סכום נוסף של 50,000 ש"ח, תוך שציין באוזני ח"א שיראה את הסרטון לאביו, אם הכסף לא יועבר אליו. בעקבות זאת העביר ח"א סכום של 45,000 ש"ח נוספים למשיב. בהתאם, נאשמים המשיב וג'ואהר בעבירות סחיטה באיומים, פגיעה בפרטיות והחזקת סכין.

על פי עובדות האישום השני, בשני אירועים אשר מועדם אינו ידוע במדויק, שהתה ג'ואהר בדירתה של ע"א עם שני גברים שונים, שזהותם אינה ידועה. בשלב מסוים, בכל אחד מהמקרים בנפרד, נכנסו הגברים יחד עם ג'ואהר לחדר השינה של ע"א, ושם התכוונו לאקט מיני. אז נכנס לדירה המשיב, כשהוא מחזיק בידו מכשיר סלולארי, וצילם בידאו את המתרחש, ללא אישור וללא הסכמת כלל הנוכחים. בהתאם, נאשמים המשיב וג'ואהר בעבירת פגיעה בפרטיות.

על פי עובדות האישום השלישי, בין המתלונן השני, ס"א (להלן: ס"א) לבין ע"א קיימת הכרות רבת שנים. ס"א הגיע, יחד עם חברתו נ"א, לביתה של ע"א. בשלב מסוים התכוונו ס"א, נ"א וע"א לקיים יחסי מין. השלושה נכנסו לחדר השינה של ע"א, וס"א התפשט. אז, בידיעת ע"א, נכנסו המשיב, חוסאם ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה לדירתה של ע"א, כאשר המשיב וחוסאם מחזיקים מכשיר סלולארי בידם ומצלמים את השלושה במיטתה של ע"א. המשיב שוחח עם ס"א, ואמר כי שילמו לו על מנת ששיגי את הצילום. הוא דרש מס"א סכום של 140,000 ש"ח על מנת שהסרטונים לא יועברו לגורמים שונים. ס"א, אשר חשש מפרסום הסרטונים, הסכים ואף העביר את מספר הטלפון שלו למשיב. בשלב זה, המשיב - בעצמו או באמצעות אחר - צילם את תעודת הזהות של ס"א, וכן את כרטיס האשראי שברשותו. בנוסף, נטל 800 ש"ח שהיו במכנסיו של ס"א, ללא הסכמתו. כעבור כ-45 דקות, יצאו המשיב, חוסאם והאדם הנוסף מהדירה. בהמשך, התקשר המשיב אל ס"א ודרש לקבל את הכסף. ס"א ביקש ארכת זמן כדי להשיג את מלוא הסכום. מספר ימים לאחר מכן נעצר המשיב, עוד בטרם הספיק ס"א להעביר לו את הכסף.

ביום המעצר, התקשרה ג'ואהר, באמצעות אדם אחר שזהותו אינה ידועה, ממכשיר סלולארי של חברה, אל ס"א. במהלך השיחה, בה דיבר האדם האחר עם ס"א, כאשר ג'ואהר נמצאת יחד עמו, דרשה ג'ואהר, באמצעות האדם האחר, כי ס"א יעביר את הכסף בתוך 4 שעות. ג'ואהר מסרה, באמצעות האדם האחר, כי אם לא יועבר הכסף יפורסמו התמונות, ויהיו בידי משפחתה של נ"א, חברתו של ס"א. בסמוך לכך נעצרה ג'ואהר. כאשר הבחינה בשוטרים, ביקשה ג'ואהר מחברתה, בעלת הטלפון, כי זו תמחק את שתי השיחות האחרונות שבוצעו מהמכשיר שברשותה. החברה עשתה כן. בהתאם, נאשמים המשיב, ג'ואהרוחוסאם בעבירות סחיטה באיומים ופגיעה בפרטיות. המשיב וחוסאם נאשמים בנוסף בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, וג'ואהר בעבירת השמדת ראיה.

על פי עובדות האישום הרביעי, במהלך החקירה, העביר המשיב לע"א פתק, בו פירט את גרסתו לגבי האירועים נשוא כתב האישום, והדריך את ע"א מה להשיב בחקירתה. בין היתר, כתב: "יש תמונות לא מוכרות ואם ישמיעו לך קולות או תמונות את לא מזהה... תגידי להם לא רואה לא שומעת". בהתאם, נאשם המשיב בעבירת הדחה בחקירה.

הליכי המעצר וההליך העיקרי

3. כתב האישום הוגש ביום 26.10.2020. בד בבד הוגשה בקשת המעצר עד תום ההליכים. המבקש הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. לאחר מספר דחיות, ביום 9.12.2020, הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של המשיב. מן התסקיר עולה כי למשיב 17 הרשעות קודמות בעבירות שונות, בהן עבירות אלימות, סמים ומרמה, וכי אף ריצה מאסר בעבר. שירות המבחן מצא כי מן המשיב נשקפת סכנה גבוהה וכי החלופה שהציע תתקשה לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. בהתאם, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו. ביום 24.12.2020 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, בהסכמתו.

4. אשר להליך העיקרי, ביום 18.11.2020 התקיים הדיון הראשון בתיק בו הוקרא כתב האישום. בדיון שהתקיים ביום 22.12.2020 ביקשה באת כוח המשיב לדחות את המענה לכתב האישום. בהמשך נדחו דיונים פעמים נוספות, לבקשת ההגנה. ביום 7.6.2021 התקיימה ישיבת הוכחות. התיק קבוע לארבעה מועדים נוספים בחודשים ספטמבר ואוקטובר.

טיעוני הצדדים

5. לטענת המבקשת, מסוכנותו של המשיב נלמדת מעובדות כתב האישום ובפרט מתכנון המעשים, העובדה שאין מדובר במקרה יחיד, ומהיותו הרוח החיה מאחורי התכנית העבריינית. המבקשת מדגישה כי אף שירות המבחן סבר כי מן המשיב נשקפת מסוכנות גבוהה. הדברים מתעצמים לאור עברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעות במגוון עבירות, בהן עבירות סמים; הונאה; אלימות לרבות אלימות במשפחה; רכוש; איומים; התחזות; תקיפת שוטר ועובד ציבור; החזקת סכין; הסעת שב"ח; נהיגה בזמן פסילה; ועוד. זאת ועוד, המבקשת טוענת כי קיים חשש ממשי כי המשיב ישבש הליכי משפט אם לא ישהה במעצר מאחורי סורג ובריח, בשים לב למעשים המיוחסים לו, לרבות האישום הרביעי שעניינו הדחה בחקירה של ע"א. המבקשת מדגישה כי הדחיות בתיק נעוצות "רובן ככולן" בבקשות ההגנה מטעמים שונים, וכי קבועים ארבעה מועדי הוכחות במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

6. בדיון בפניי, שנערך ביום 5.8.2021, חזרה באת כוח המבקשת על נימוקי הבקשה. באת כוח המשיב טענה מנגד כי הימשכות ההליך אינה לפתחה של ההגנה, וכי חומרי החקירה הועברו להגנה במלואם רק חודשים לאחר הגשת כתב האישום. כן טענה באת כוח המשיב כי התיק נחלש, בשים לב לכך שהמתלונן שהעיד בבית המשפט המחוזי לא שיתף פעולה ואף העיד שלא הרגיש נסחט. לפיכך, נטען כי נקודת האיזון מצדיקה להורות על קבלת תסקיר משלים בעניינו של המשיב.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ושמיעת טענות הצדדים בדיון בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכות המשיב לחירות לבין האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. בעניינינו, מצאתי כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב וכן החשש הממשי ששחרורו עשוי להוביל לשיבוש ההליכים, המקימים את עילות המעצר הקבועות בסעיפים 21(א)(1) לחוק המעצרים, לא קהו בחלוף תקופת מעצרו הנוכחית.

9. מסוכנותו של המשיב נלמדת מן המעשים המיוחסים לו. זאת, בין היתר, בשים לב למורכבות המזימה הפלילית שהוא נאשם בתכנונה; אופן ביצוע הסחיטה והשוד לכאורה; וכן החזקת הסכין בגדר האישום הראשון. זאת ועוד, בתיק זה קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו של המשיב ממעצרו בשלב זה יוביל לשיבוש הליכי המשפט, וזאת בהינתן שהוא נאשם כי כבר ניסה לחבל בחקירה. חרף חלוף הזמן מאז החלטת המעצר עד תום ההליכים, לא מצאתי כי נקודת האיזון בעניינינו השתנתה באופן המצדיק את דחיית הבקשה.

לדברים משנה תוקף, נוכח תסקיר המעצר השלילי שהוגש בעניינו של המשיב. שירות המבחן התרשם כי המשיב מתקשה להציב גבולות פנימיים בהתנהגותו וכי נשקפת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית. זאת, גם בשים לב לעבר הפלילי המכביד מאוד של המשיב. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המשיב ממעצרו. הלכה היא כי סטייה מהמלצה שלילית בתסקיר מעצר תיעשה רק באופן חריג, מקום בו קיימים טעמים כבדי משקל המצדיקים זאת (ראו והשוו, למשל: בש"פ 2679/21 מדינת ישראל נ' אבו סבייה(29.4.2021)). בעניינינו, לא הוצג כל טעם המצדיק סטייה כזו.

10. בשולי הדברים, יוער כי קצב ניהול ההליך אכן אינו משיב רצון. ואולם, לאחר עיון בפרוטוקולי הדיונים בבית המשפט המחוזי, דומה כי יש ממש בטענות המבקשת, לפיהן חלק ארי מן העיכוב רובץ לפתחה של ההגנה. בנסיבות אלה, ובשים לב לכך שארבעה מועדי הוכחות קבועים לתקופת המעצר המבוקשת, מצאתי להיעתר לבקשה.

11. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. אני מורה על המשך מעצרו של המשיב לתשעים ימים החל מיום 26.7.2021, או עד למתן פסק דין בת"פ 53405-10-20 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז באב התשפ"א (5.8.2021).

שׁוֹפֵט
